

दासः

दासीव

दाहः

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे । २। ४५। ११।
“यथा यथा दाश्वरधिर्भवेदाश्रितोऽभवत् ।
तथा तथा प्रकृतयो रामं पतिमकामयन् ॥”)
दाशार्हः, पुं, (दाश दाने + भावे घञ् । दाशं दान-
मईतीति । अर्ह + अच् ।) विभ्यः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १। ३। ४। ६७।
“विजयो जयः सख्यस्यो दाशार्हः खालता
पतिः ॥”)

दशाहदेशजश्च ॥
दाशेरकः, पुं, मालवदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
दाशः, त्रि, (दाशति ददातीति । दाश + बाहुल-
कात् वन् ।) दाता । इति जटाधरः ॥
दाशान्, [घ] चि, (दाश दाने + “दाशान् चा-
ङान् मीढीश्च ॥” ६। १। १२। इति कसुप्रथयेन
निपातनात् साधुः ।) दत्तवान् । इति सुगन्धो-
धम् ॥ (यथा, रघुः । १। १४। ७१।
“तस्मै सुनिर्दोहदक्षिणदश्यां
दाशान् सुपुत्राशिवमित्युवाच ॥”)
दास, ऋ ञ दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
तृभं-सकं-सेट् ।) ऋ, अर्ददासत् । ञ, दासति
दासते । इति दुर्गादासः ॥
दास, र न वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (खां-परं-
सकं-सेट् ।) र वैदिकः । न, दासोति । इति
दुर्गादासः ॥

दासः, पुं, (दसतीति । दसि + “दंसेष्टनौ न
आत् ॥” उर्णा ५। १०। इति टः नकारस्य
चाकारः ।) शूद्रः । (यथा, ऋग्वेदे । २। १२। ४।
“यो दासं वर्णमघरं गुहाकः ॥”
अधुना कायस्थानां उपाधिभेदः । स तु अष्टविह-
मौलिकानामन्यतमः । यथा, कुलदीपिकायाम् ।
“गौर्देष्टौ कौर्त्तिसन्निधिरथसतिष्ठता मौलिका
ये हि सिद्धा-
स्ते दत्ता सेनदासाः करगुहवहिताः पालिताः
सिंहदेवाः ॥”)
ज्ञातात्मा । धीवरः । इति मेदिनी । से, ६ ॥
दानपात्रम् । इति विभ्यः ॥ शूद्राणां नामान्त-
प्रयोग्यपठतिविशेषः । यथा,—
“शर्मानं ब्राह्मणस्यत्वात् वर्मानं क्षत्रियस्य च ।
गुप्तदासात्मकं नाम प्रशस्तं वैश्वशूद्रयोः ॥”

दशुद्धाहतत्वम् ॥ ● ॥
दास्यते दीयते भूतिमत्त्वादिकं यस्य सः । चा-
कर इति भाषा । तत्पर्यायः । शूद्रः २ दासेरः
३ दासियः ४ गोप्यकः ५ चैटकः ६ नियोज्यः ७
किङ्करः ८ प्रैयः ९ भुजियः १० परिचारकः
११ । इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥ प्रैयः १२
प्रैयः १२ प्रैयः १४ । इति भरतः ॥ परिकर्मा
१५ परिचरः १६ सहायः १७ उपस्थाता १८
सेवकः १९ अभियरः २० अशुगः २१ । य
पञ्चदशविधः । यथा नारदः ।
“गृहजातस्तथा क्रीतो जन्मो दासाद्रपागतः ।
अत्राकालशतस्तद्दास्यः स्वामिना च यः ॥
मोचितो महत्तत्त्वात् युद्धे प्राप्तः पथे जितः ।

तवाहमित्युपगतः प्रत्रय्यावसितः कृतः ॥
भक्तदासश्च विज्ञेयस्तथैव वङ्गवाकृतः ।
विक्रैता चालानः शास्त्रे दासाः पञ्चदश स्मृताः ॥”
अस्यार्थः । गृहजातो दास्यासुतपन्नः । दाया-
द्रपागतः क्रमागतः । अत्राकालशतः दुर्भिक्ष-
पोषितः । स्वामिना आहितो बन्धकौकृतः ।
मोचितः ऋणमोचनेनाङ्गीकृतदास्यः । तवाह-
मित्युपगतः कस्याप्यदासः सन् स्वयं दासत्वेन
दत्तकृतः । प्रत्रय्यावसितः सत्यासभष्टः । कृतः
केनचिन्निमित्तेन एतावत्कालपर्यन्तं तवाहं
दास इति कृतसमयः । भक्तदासः सुभिचोऽपि
भक्तार्थमङ्गीकृतदास्यः । वङ्गवाकृतः वङ्गवा दासी
तस्मिन्नादङ्गीकृतदास्यः । इति श्रीकण्ठवर्का-
कङ्कारकृतकर्मसंग्रहः ॥ तस्य कर्म यथा,—
“कर्मापि द्विविधं ज्ञेयमशुभं शुभमेव च ।
अशुभं दासकर्मोक्तं शुभं कर्मकृतां स्मृतम् ॥
गृहद्वाराशुचिस्थानरथावस्करशोधनम् ।
गुह्याङ्गसश्रौण्डिचट्टविप्लवप्रयत्नोत्थानम् ॥
अशुभं कर्म विज्ञेयं शुभमन्यदतः परम् ॥”

इति मिताचारायां नारदः ॥
“विप्रस्य किङ्करो भूपो वैश्यो भूपस्य भूमिपः ।
सर्वेषां किङ्करोः शूद्रा ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डम् ॥
दासनन्दिनी, स्त्री, (दासस्य धीवरस्य नन्दिनी ।)
सख्यवती । इति शब्दरत्नावली ॥
दासपूरं, स्त्री, (दासान् धीवरान् पूरयतीति ।
पूर + “कर्मण्यण् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् ।)
कैवर्त्तसुक्तकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
दासिका, स्त्री, (दासति ददाति व्याख्यानमिति ।
दास दाने + घञ् । टाप् अत इत्वच् ।) दासी ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
दासी, स्त्री, (दासति ददात्यात्मानमिति । दास +
अच् । गौरादित्वात् ङीप् ।) भुजिष्या । इति
मेदिनी । से, ४ ॥ तत्पर्यायः । कर्मकारी २ ।
इति सुगन्धोधम् ॥ दासपर्यायशब्दाः स्त्रीलिङ्गे
अस्याः पर्यायशब्दा भवन्ति ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । २० । ७२ ।
“न गता च वधस्तत्र प्रेक्षा संप्रेत्रिता तथा ।
तस्याश्च विदुरो जातो दास्यां धर्माग्रतः शुभः ॥”)
काकण्डा । नीलान्दानः । नीलफिण्टी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ पीतफिण्टी । इति रत्नमाला ॥
वेदी । इति विभ्यः ॥ (दास + ङीप् ।) शूद्र-
पत्नी कैवर्त्तपत्नी च ॥ (नदीभेदः । यथा, महा-
भारते । ६ । ६ । ११ ।
“सुरसं तमसां दासीं स्वामान्यां वरणाभवसुम् ॥”)
दासीघटः, पुं, (दासीपादनिक्षेपो घटः । मध्य-
पदलोपिधमासः ।) नवम्यां महापातकिनः
परिव्यागार्थं सपिण्डसमानोदकनियुक्तदक्षिणा-
भिसुखदासीपादनिःक्षेप्यजनपूर्वकलसः । तद्गु-
ह्यं यथा, मनुः । ११ । १८३—१८५ ।
“पतितस्योदकं कार्यं सपिण्डैर्वान्यवैर्बहिः ।
निन्दितैर्हृदि सायाङ्के शाल्वृत्तिगुरुवसन्निधौ ॥

दासीघटमर्षां पूर्वं पथ्येत् प्रेतवत् पदा ।
अहोरात्रसुपाशीरन्नश्रीं चान्यवैः सह ॥
निवर्त्तेरश्च तस्मान् सन्भाषणसहायने ।
दायादस्य प्रदानश्च यात्रा चैव हि लौकिकी ॥”
“पतितस्येति । महापातकिनो जीवत एव प्रेत-
स्योदकक्रिया वक्ष्यमाणरीत्या सपिण्डैः समानो-
दके च ग्रामाङ्गहिर्गत्वा शाल्वृत्तिगुरुवसन्निधाने
रिक्तायां नवम्यां तिथौ दिनान्ते कर्मया ॥
दासीति । सपिण्डसमानोदकनियुक्ता दासी
उदकपूर्वं घटं प्रेतवदिति दक्षिणाभिसुखीभूय
पादेन क्षिपेत् । यथा स निरुदको भवति तद्गु-
ह्ये सपिण्डाः समानोदकैः सहाहोरात्रमश्रीच-
नाचरेयुः ॥ निवर्त्तेरन्निति । तस्मान् पति-
तात् सपिण्डादीनां सन्भाषणमेकासनोपवेशनश्च
तस्मै ऋक्षप्रदानं सवितृवरिकारौ निम-
न्त्रणादिरूपो लोकायवहार एतानि निवर्त्ते-
रन् ॥” इति कुल्लकभट्टः ॥
दासीघर्मं, स्त्री, (दासीनां घर्मा । “अशाला
च ॥” २ । ४ । २४ । इति लौवत्वम् ।) दास्याः
घर्मा । इत्यमरः । ३ । ५ । २७ ॥
दासियः, पुं, (दास + स्वार्थे ङ्क् ।) दासः । इत्य-
मरः । २ । १० । १७ ॥ कैवर्त्तः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (दासस्य अपत्यमिति ।) दासीतु-
पत्ने, त्रि ॥

दासियो, स्त्री, (दासिय + स्त्रियां ङीप् ।) सख्यवती ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
१०० । ४६ ।
“समीक्ष्य राजा दासीर्षीं कामयामास शान्तनुः ॥”)
दासेरः, पुं, (दास्या अपत्यम् । ङ्क् ।) दासः ।
इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥ कैवर्त्तः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (दास + बाहुलकात् एरच् ।) उद्दः ।
दासिकापथे, त्रि । इति मेदिनी । रे, १६६ ॥
दासेरकः, पुं, (दासेर + स्वार्थे कन् ।) उद्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, माघे । ५ । ६६ ।
“दासेरकः सपदि संवलितं निषादे-
र्विप्रं पुरा पतगराडिव निर्जगार ॥”)
दासीसुतः । इति हारावली । २४८ ॥ (जाति-
भेदः । यथा, महाभारते । ६ । ४७ । ४६ ।
“दशार्णकाः प्रयागाश्च दासेरकगणैः सह ॥”)
दास्यं, स्त्री, दासस्य भावः । (दास + अच् ।)
दासत्वम् । यथा,—
“अर्चनं वन्दनं मन्त्रजपः सेवनमेव च ।
स्मरणं कीर्तनं शब्ददुग्धस्रवणमौचितम् ॥
निवेदनं स्तव्यं दास्यं नवधा भक्तिलक्षणम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रज्ञातिखण्डम् ॥
दास्यमानः, त्रि, दाघातोः कर्मणि स्यमाच-
प्रत्ययेन निष्पन्नः । भविष्यदानसम्बन्धिवस्तु । इति
याकरचम् ॥ “अपि च जनविप्रतिदास्यमान
पिण्डस्थानानि यथा ॥” इति तिथ्यादितत्वम् ॥
दाहः, पुं, (दह + भावे घञ् ।) दहनम् । भस्मी
करणम् । (यथा, मार्कण्डेये । ३० । २३ ।
“तदभावे च श्रुपतिः कारयेत् सकुटुम्बिना ।